

ката, блъсна я и грубо извика: „Крадла! Всѣки день се въртишъ около витрината. Всѣки день мислишъ, какъ да влѣзешъ вжтре и да задигнешъ куклата, но не ще ти се отдаде!“ ...

Елка падна до витрината. Цѣлото ѝ тѣло треперѣше. Тя не смѣеше да отвори очи, нѣщо ѝ задушваше гърлото.

Събраха се хора. Смутенъ отъ това що стана, продавачътъ разказа, какво е помислилъ и защо е дръпналъ момиченцето.

Една добре облѣчена жена му даде знакъ да изнесе куклата, а тя се наведе надъ Елка, помилва я по косата и рече:

— Не бой се, мило момиченце! Отвори очи! Вижъ кой е при тебъ!

Елка чу нѣжния гласъ. Нѣкой я издигна. Тя се изправи, отвори очи, като да се пробужда отъ сънь.

Елка бѣ изпитвала много скърби и много радости въ живота си, но това, което тя видѣ, бѣше за невѣрване. Тя разтърка по-добре очитѣ си. Кукличката бѣше въ нейнитѣ рѣце. Една мила госпожа, съ сжщо тѣй сини очи, като нейната кукла, галѣше нѣжно Елка и слагаше кукличката въ рѣцетѣ ѝ.

— Тя е вече твоя, твоя, мило момиченце! Вземи я при себе си, вземи я за винаги! Азъ разбрахъ, защо си се спирала тукъ. И азъ имамъ момиченце като тебе.

Елка притисна куклата до гърдитѣ си. Две радостни сълзи се отрониха отъ очитѣ на момиченцето и капнаха върху розовото лице на куклата.

Хубавата жена съ леки стѣпки изчезна въ напрѣчната улица.

Северина

МАРТЕНСКА ПЪСЕНЬ

Мартенички бѣлички, червенички
за дечица весели, засмѣнички:
Баба Марта дари носи
рано, рано съ Косе-Босе.

Въ планинитѣ и въ полята
снѣговетѣ вредъ размѣта
ей тревцигата набола
вечъ за слънчице се моли.

И цвѣтенцата следъ нея,
после птички ще запѣятъ:
иде, иде пролѣтътъ —
на децата радостътъ.

И за млади и за стари
Баба Марта носи дари:
мартенички бѣлички, червенички
катъ дечица весели, засмѣнички.

Христина Стоянова